

EDUSKUNNAN VASTAUS 87/2011 vp

Hallituksen esitys laeiksi työttömyysturvalain muuttamisesta ja työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi työttömyysturvalain muuttamisesta ja työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta (HE 131/2011 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 17/2011 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain (1290/2002) 1 luvun 5 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta, 2 luvun 1 §:n 2 momentti, 3 luvun 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 4 luvun 1 §, 2 §:n 4 momentti ja 3 §:n 1 ja 2 momentti sekä 6 luvun 2 §:n 2 ja 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 313/2010, 3 luvun 4 §:n 2 momentin 1 kohta laissa 707/2010, 4 luvun 1 § osaksi laeissa 970/2003 ja 344/2009 sekä 6 luvun 2 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1188/2009, ja
lisätään 4 lukuun uusi 1 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *kokoaikatyöllä* työsuhhteessa tehtyä työtä, jossa työaika on enemmän kuin 80 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajasta;

5) *osa-aikatyöllä* työsuhhteessa tehtyä työtä, jossa työaika on enintään 80 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajasta;

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

1 §

Työtön työnhakija

Työttömänä pidetään henkilöä, joka ei ole työsuhhteessa tai päätoimisesti työllistynyt yrittäjänä tai omassa työssä. Työttömänä pidetään lisäksi kokoaikaisesti lomautettua, 1 luvun 5 §:n 1 momentin 14 kohdassa sekä 4 luvun 1 ja 1 a §:ssä tarkoitettua henkilöä.

3 luku

Etuuden saamisen yleiset rajoitukset

4 §

Estävät sosiaalietuudet

Työttömyysetuuteen ei ole oikeutta työnhakijalla:

1) joka saa kansaneläkelain tai työeläkelakien mukaista vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä;

4 luku

Sovitelu ja vähennetty työttömyysetuus

1 §

Oikeus soviteltuun työttömyysetuuteen

Soviteluun työttömyysetuuteen on oikeus tämän lain 1—3 luvussa säädetyin edellytyksin työnhakijalla:

1) joka tekee osa-aikaista työtä, ei kuitenkaan, jos osa-aikaisuus perustuu työntekijän aloitteesta tapahtuneeseen työajan lyhentämiseen;

2) jonka päivittäistä työaika on lyhennetty lomautuksen tai lomautukseen rinnastettavan syyn johdosta tai jonka työnteko on estynyt sellaisen työtaistelutoimenpiteen takia, jolla ei ole riippuvuussuhdetta hänen työehtoihinsa tai työoloihinsa;

3) joka on vastaanottanut enintään kaksi viikkoa kestävästä kokoaikatyöstä; tai

4) jolla on tuloa 1 luvun 6 §:n mukaisesta yritystoiminnasta tai omasta työstä.

1 a §

Lyhennetty työviikko ja sääeste

Jos kokoaikatyötä tehneen työnhakijan viikkoittaista työaika on lyhennetty 1 §:n 2 kohdan mukaisesta syystä yhdellä tai useammalla päivällä viikossa tai jos viikoittaisen työajan lyhentyminen johtuu sääesteestä, hänelle maksetaan työttömyysetuus näiltä kokonaan työttömiltä päiviltä ottamatta huomioon työssäolopäiviltä saatua palkkaa. Jos työnhakija kuitenkin saa lyhennetyllä työviikolla tuloa 1 §:ssä tarkoitusta työstä, hänelle maksetaan soviteltua työttömyysetuutta, jonka määrässä otetaan huomioon myös lyhennetyin työviikon täysiltä työpäiviltä saatu tulo.

Edellytyksenä työttömyysetuuden maksamiselle on, että työntekijän palkkaa on alennettu työajan lyhennyksestä vastaavasti.

Pakkasraja, jolloin sääeste on olemassa, määritetään rakennusalalla ennen työn aloittamista työmaakohtaisesti rakennustyövaihe ja työmaan muut olosuhteet huomioon ottaen. Vastaavasti metsäalalla voidaan etukäteen tarvittaessa määrittää sääesteeksi pakkasraja, jolloin ulkona työskentelyä ei voida kohtuudella vaatia.

2 §

Sovittelujakso

Jos sovittelujaksoon sisältyisi sellaisia ajanjaksoja, joilta työnhakijalla on oikeus täyteen työttömyysetuuteen tai joilta hänellä ei ole oikeutta työttömyysetuuteen, sovittelujaksoa ly-

hennetään muissa kuin 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa näitä ajanjaksoja vastaavasti. Sovittelujakso voidaan yli neljä viikkoa kestävä osa-aikatyön alkaessa määrätä siten, että sovitte-
lujaksot vastaavat osa-aikatyön palkanmaksujaksoja.

3 §

Rajoitukset

Työnhakijalla ei ole oikeutta työttömyysetuuteen, jos hänen työaikansa 1 §:n 2 kohdassa ja 1 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa kalenteriviikon tarkastelujakson aikana tai 1 §:n 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sovitte-
lujakson aikana ylittää 80 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajasta. Jos alalla ei ole työehtosopimusta, vertailu tehdään työaikalain (605/1996) 3 luvussa tarkoitettuun säännölliseen työaikaan.

Työnhakijalla ei ole oikeutta soviteltuun työttömyysetuuteen, jos hänen työsopimuksen mukainen säännöllinen työaikansa tai jaksotyössä kuukausipalkan perusteena oleva keskimääräinen työaika ylittää 80 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajasta tasoittumisjakson aikana.

6 luku

Työttömyyspäivärahan määrä ja kesto

2 §

Ansiopäivärahan ansio-osa, korotettu ansio-osa ja muutosturvan ansio-osa

Korotettu ansio-osa on 57,5 prosenttia päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kun palkka

kuukaudessa on suurempi kuin 105-kertainen perusosa, ansio-osa on tämän rajan ylittävältä päiväpalkan osalta 35 prosenttia. Ansiopäiväraha lapsikorotuksineen on tällöin enintään yhtä suuri kuin ansiopäivärahan perusteena oleva päiväpalkka, kuitenkin vähintään mahdollisella lapsikorotuksella ja korotusosalla korotetun perusosan suuruinen.

Muutosturvan ansio-osa on 65 prosenttia päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kun palkka kuukaudessa on suurempi kuin 105-kertainen perusosa, muutosturvan ansio-osa on tämän rajan ylittävältä päiväpalkan osalta 37,5 prosenttia. Ansiopäiväraha lapsikorotuksineen on tällöin enintään yhtä suuri kuin ansiopäivärahan perusteena oleva päiväpalkka, kuitenkin vähintään mahdollisella lapsikorotuksella ja muutosturvalisällä korotetun perusosan suuruinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2012.

Lain 3 luvun 4 §:n 2 momentin 1 kohtaa ja 6 luvun 2 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan etuuteen, jota maksetaan lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta.

Lain 4 luvun 1 ja 1 a §:ää, 2 §:n 4 momenttia sekä 3 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan henkilöihin, joiden 4 luvun 2 §:n mukainen sovitte-
lujakso alkaa tämän lain voimaantulon jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 4 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 345/2009, seuraavasti:

4 §
Ansiopäivärahojen rahoitus

setaan työttömyyskassalle näihin päivärahoihin
94,5 prosenttia menoista.

Työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:ssä tarkoi-
tettuihin lisäpäiviin ei suoriteta valtionosuutta.
Työttömyysvakuutusrahaston osuutena mak-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2012 ja se on voimassa 31 päivään joulu-
kuuta 2013.

Tätä lakia sovelletaan vuosina 2012 ja 2013
maksettujen ansiopäivärahojen rahoitukseen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain
täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2011
